

aut se pcedentes et illi sequete: et in oibus
 est bonu iueniur: siue emedate: siue cosola
 tem: siue exercent: siue coronate: siue pur
 gate: siue illuminatem: sicut Apulus ait:
 Scim⁹ qm diligetibus deu oia coopatur
 in bonu. Et io sequit. Bene fac dne:
 bonis et rectis corde. Sicut aut decli
 nat a malo et facit bonu rect⁹ corde: qz non
 zelat in pctonibus: pace pctoz intuens: sic
 prauicordi⁹ qui scadalizat in vjs dni de
 clinat a deo et facit malu: et inescat dulcedi
 ne seculi: et ea illaqueat⁹ et capt⁹ amaras pe
 nas luit. Declinati aut a deo cui⁹ discipli
 na ferre noluit: fit illi p iudiciu dei ver⁹ la
 qus falsa maloz felicitas. Un⁹ otinuo sub
 iugit. Declinates aut in⁹ strangu
 latione adducet dns cus opantib⁹
 iniusticia: Id est qz facta unitati sunt:
 qz eoz pntes leticias amauerunt: et futu
 ra supplicia no crediderunt. Qui g recti sut
 corde et no declinat qd habebunt: Ia veni
 amus ad ipsa hereditate fratres: qz filij su
 mus. Quid possidebim⁹: Que est heredi
 tas: Que pna nostra: Quid vocat⁹ pax:
 Per hac vos salutam⁹: hac vobis anucia
 mus: hac suscipiunt motes: et colles iusticia.
 ipa est christ⁹. Ipe em est pax nostra qui se
 cit vtraz vni: et mediu pariete macerie sol
 uit: qz filij hereditate habebim⁹. Et qd vo
 cabit ipa hereditas: nisi pax: Et videte qz
 exhereditati sut qui non amat pax. No aut
 amat pax q diuidit vnitatem. Pax posses
 sio pioz est: possessio heredu. Et q sunt he
 redes: Filij. Audite euangelu: Beati paci
 fici: qz ipsi filij dei vocabunt. Audite et co
 clusionem huius psalmi. Pax sup israel.
 Irl e videt deu: Hierusalé visio pacis in
 terptat. Intelligat caritas vna. Irl interp
 tat videt deu. Hierusalé iterptat visio pa
 cis. Qui no mouebunt in eternu: Qui ha
 bitat in hierlm: n mouebunt in efnu: Ergo
 no mouebunt in eternu q inhabitat visionem
 pacis: et pax sup isrl. Ergo isrl qui videt deu
 est: videns pacem est: et ipe isrl est et hieru
 salé: qz pplus ille dei ipa est ciuitas dei. Si
 g videns pacem: hoc est videt deu: merito
 et de⁹ ipe est pax. Ergo qz xps filius dei pax
 est: io venit colligere suos: et secernere ab
 iniqs. A qbus iniqs: Qui oderunt hieru
 salé: qui oderunt pacem: qui volut pscindere
 vnitatem: qui no credunt paci: qui falsam pa
 cem pnunciat in pfo: et no illa habet. Qui
 bus respondet cu dixerint: Pax vobiscu:
 et cu spiritu tuo. Falsa dicit: et falsum audi

unt. Quib⁹ dicit pax vobiscu: Quos se
 parat a pace orbis terraru. Et quib⁹ dicit:
 et cu spiritu tuo: si in spiritu eoz esset pax:
 none vnitatem diligeret et relinqueret dissen
 sionem: Falsum g pnunciat: et falsum audi
 unt. Nos vey pnuciam⁹ et veru audiam⁹:
 Sim⁹ isrl et amplectamur pacem: qz hierusalé
 est visio pacis: et nos isrl: et pax sup isrl.

Explicit Tract. de ps. CXXIII.

Incipit Tract. de ps. CXXV.

Sicut iam meministis ex ordine no
 bis tractatibus: iste psalmus e ce
 tesimus vicesimus quint⁹. Qui in
 ter illos psalmos est: quorum est titulus:
 Canticum graduum. Est autem sicut
 nostis vox ascendens. Quo nisi ad illa su
 perna hierusalé: matrem oim q est in celis:
 Que supna: ipa et eterna. Hec aut q in ter
 ra fuit vmbra habebat illi. Itaqz ista ceci
 dit: illa pmanet. Hec impleuit tpus pdica
 tionis: illa tenet eternitatem repationis nre.
 Ab illa pegrinamur in hac vita: ad eius re
 ditu suspiram⁹. Suspiram⁹ tadiu miseri et
 laborates: donec ad illa redeam⁹. Nec ci
 ues nostri angeli dimiserunt nos in pegri
 natione: sed annu ciauerunt nobis ipm regem
 venturu ad nos: et venit ad nos: et pteptus
 est inter nos a nobis: et postea nobiscu fuit
 et docuit nos ptemni: qz pteptus est: docuit
 nos tolerare: qz tolerauit: docuit pati: qz
 passus est: et pmisit resurrecturos: qz resur
 rexit in seipo ostedens qd spare debeam⁹.
 Si g fratres pphete antiq patres nostri an
 teqz dns Iesus christus veniret in carne:
 anteqz mortuus resurrexisset: et ascendisset
 in celu: suspirabat tñ illi ciuitati qntu opoz
 tet nos desiderare quo nos ipse pcessit: et vn
 de nunq recessit: No em domin⁹ sic venit
 ad nos vt desereret angelos: et cu illis ma
 sit: et ad nos venit. In illis masit in maiesta
 te: ad nos venit in carne. Eram⁹ aut vbi:
 Si redemptor noster ille dicit captiu tene
 banur. Ubi ergo tenebamur: vt ille veni
 ret redimere captiuos: Ubi tenebamur:
 Forte apud barbaros. Peiores barbaris
 diabol⁹ et angeli ei⁹. Ipsi antea tenebat ge
 nus huanu: ab his redemit nos: q no au
 rum neq argentum: sed sanguine suum p
 nobis dedit. Quom⁹ aut homo venerat
 in captiuitate: Paulum apostolum inter
 rogemus. Etenim ipe pcpue genuit in ista
 captiuitate: suspiras eterne hierusalé: et do
 cuit nos gemere ex ipso spiritu: quo et ille im
 plet⁹ gemebat. Hoc em ait: Omnis crea

Alia ifa.
 pignoro.
 Alia ifa.
 inquitare.

tura cōgemiscit et dolet vsq; nūc. Et iterū: Clamitati .n. creatura subiecta ē: ait: nō spō te sed ppter eū qui subiecit in spe. Omnes creaturā dixit in hoibus etiā nōdū credētib; sed tñ credituris ingemiscere creaturā in laborib;. Nūquid nā in his tñ q nōdū crediderūt: Jam vero in his qui crediderūt nō gemit nec pturit creatura. Nō solū aut inqt: sed et nosipsi pmutias spūs habentes: id est qui iaz spiritu deo seruum: q iam mente deo credim: et in ipa fide pmutias quas dā didimus vt pmutias nras sequamur. Ergo et nosipsi in nobismetipsis ingemiscimus adoptionē: expectātes redemptionē corpis nostri. Gemebat ergo et ipse: et gemūt oēs fideles adoptionē: expectantes redemptionē corpis sui. Ubi gemūt: In ista mortalitate: Quā redemptionē expectāt: Corpis sui: que pcessit in dño: q resurrexit a mortuis: et ascēdit in celū. Hoc nobis anq; reddat necesse est gemam: etiā fideles: etiā sperātes. Jō seqtur ibi et dicit: Cū diceret et ipsi in nobismetipsis ingemiscim: adoptionē expectātes redemptionē corpis nri. Quasi diceretur ei: Quid tibi q pfuit xp̄us si adhuc gemis: et quō saluator saluū te fecit: q gemit adhuc egrotat: Subiūxit et ait: Spe em̄ salui facti sum: Spes em̄ q videtur nō est spes. Quod em̄ videt qd quid sperat: Si aut qd nō videm: speramus p patētā expectam. Ecce qre gemim: et quō gemimus: qz qd speramus iā qdem expectamus: sed nōdū tenem: et donec teneamus in tpe suspiram: qz desideramus qd nōdū tenem. Quare: Quia spe salui facti sum. Jā caro sumpta de nobis in dño: nō spe sed re salua facta est. Resurrexit .n. et ascendit in capite nostro caro nra salua: in mēbris adhuc saluāda est. Secura gaudeat mēbra: qz a capite suo nō sūt deserta. Dixit em̄ mēbris laborātib: Ecce ego vobiscū sū vsq; ad p̄sumationē seculi. Ita factū est: vt puerteremur ad deū. Spes enim nō habebam: nisi ad seculū: et inde miseris miseris: qz et in hac vita et faciē habētes ad seculū: dorsū ptra deū. Cū vero puerterit nos dñs: vt iā incipiam: faciē habē ad deū: et dorsū ad seculū: qz adhuc in via sumus: et tñ patriā atendum: et qñ forte aliqua tribulationē patimur: sed tñ tenemus viā et ligno portamur. Asper quidē vētus est: s; vent' noster ē: cū labore quidē: sed cito ducit: et cito pducit. Quia q de captiuitate nra gemebam: gemūt aut et illi qui iā

crediderūt. Quō autē facti fuimus captiui: obliui fuim: sed p scripturā cōmemoramur. Pauluz ipm aplm̄ interrogem. Aut em̄. Scimus em̄ qz lex spiritalis ē: ego aut carnalis sum venundatus sub pctō. Ecce vñ facti sumus captiui: qz venūdati sum sub pctō. Quis nos vēdidit: Nosipsi q cōsensimus seductori. Vēdidit nos potuim: redimē nos nō possum. Vēdidimus nos p̄sensioe peccati: redimimur i fide iusticie. Sanguis em̄ innocēs dat' est p nobis vt redimeremur. Quēcūq; sanguinē ille fudit p̄sequēdo iustos: q̄lē sanguinē fudit: Iusto rū quidē sanguinē fudit p̄phaz patrū nrorū. Iustū sanguinē fudit et marty: tñ oēs de ppagine pcti veniētes: vñū sanguinez fudit ei' qui nō iustificat: sed iust' nat' est. Illo sanguine fuso: p̄didit quos tenebat. Pro quib' em̄ dat' est innocēs sanguis redempti sūt: et conuersi a captiuitate cantat istū psalmū. *Expositio psalmi.*

Cum puerterit dñs captiuitate syon: facti sum sicut cōsolati. Hoc voluit dicere: facti sumus gaudentes. Quē: Cū puerterit dñs captiuitate syon. Que syon: Ipsa hierusalē eterna syon: Quō eterna syō: Quō captiua syon: In angel eterna: in hoibus captiua. Nō em̄ oēs illius ciuitatis ciues captiui sunt: sed q inde pegrinatur ipi captiui sūt. Nō cuius est hierusalē: sed vēdit' sub pctō fact' est pegrinus. Be ppagine ipius natū est genus hūanū: et impleuit terras captiuitatē syon. Et ista captiuitas syon quō vmbra illi' hierusalē: Umbra illi' syō quā acceperūt iudei in imāgie: in figura sūt in captiuitate in babilonia: et p' septuaginta annos rediit ille p̄plus ad ciuitatē suā. Septuaginta anni significāt omne tps qd septē dieb' voluit. Cū aut trāserit oē tps tūc redim' et nos ad patriā nraz: quō ille p̄plus p' septuaginta ānos rediit a captiuitate babilonie. Babilonia em̄ mundus iste. Babilonia em̄ interpretat' p̄fusio. Videte si non est p̄fusio tota vita hūana. Quicquid agūt hoies i spe vana: qñ cognouerint qd agūt: erubescūt. Quare laborāt: Cui laborant: Filij meis inquit. Et ipsi cur: Filij suis. Et ipsi quib': Filij suis. Nemo ergo sibi. Ab ista cōfusione iam cōuersi erant q bus dicit Ap̄lus: Quā em̄ gloriā habebatis in his in quibus nūc erubescūt: Cōfusio est ergo ista tota vita rez hūanaz: nō nō ptinēs ad deū. In hac p̄fusione: id ē in

Alia t' In p...
 ...captiui facti sum sicut cōsolati. Hoc voluit dicere: facti sumus gaudentes. Quē: Cū puerterit dñs captiuitate syon. Que syon: Ipsa hierusalē eterna syon: Quō eterna syō: Quō captiua syon: In angel eterna: in hoibus captiua. Nō em̄ oēs illius ciuitatis ciues captiui sunt: sed q inde pegrinatur ipi captiui sūt. Nō cuius est hierusalē: sed vēdit' sub pctō fact' est pegrinus. Be ppagine ipius natū est genus hūanū: et impleuit terras captiuitatē syon. Et ista captiuitas syon quō vmbra illi' hierusalē: Umbra illi' syō quā acceperūt iudei in imāgie: in figura sūt in captiuitate in babilonia: et p' septuaginta annos rediit ille p̄plus ad ciuitatē suā. Septuaginta anni significāt omne tps qd septē dieb' voluit. Cū aut trāserit oē tps tūc redim' et nos ad patriā nraz: quō ille p̄plus p' septuaginta ānos rediit a captiuitate babilonie. Babilonia em̄ mundus iste. Babilonia em̄ interpretat' p̄fusio. Videte si non est p̄fusio tota vita hūana. Quicquid agūt hoies i spe vana: qñ cognouerint qd agūt: erubescūt. Quare laborāt: Cui laborant: Filij meis inquit. Et ipsi cur: Filij suis. Nemo ergo sibi. Ab ista cōfusione iam cōuersi erant q bus dicit Ap̄lus: Quā em̄ gloriā habebatis in his in quibus nūc erubescūt: Cōfusio est ergo ista tota vita rez hūanaz: nō nō ptinēs ad deū. In hac p̄fusione: id ē in

ista babilonia captiua tenet syon: sed cō-
uertit dñs captiuitatē syon: et facti sumus
inquit sicut psolati: id ē gausi sum⁹ tāq̄ cō
solationē accipiētes. Cōsolatio nō est nisi
miseroy: cōsolatio nō est nisi gemētū et lu-
gētū. Quare q̄si psolati: nisi qz ad huc ge-
mim⁹: Gemim⁹ in spe: psolamur in re. Cū
trāserit spes: de gemitu gaudiū veniet eter-
nū: vbi nō opus erit psolatiōe: qz nulla mi-
seria fauciabimur. Quare aut velut psola-
ti ait: et nō ait consolati: Nō sp quasi ad si-
militudinē ponit hoc verbū: sicut: qd dici-
mus aliqñ ad pprietatē referit: aliqñ ad simi-
tudinē: nō ad pprietatē relatiū est. Sed ex
empla nobis etiā de cōi locutiōe hoim dā-
da sunt: vt facile intelligat: quō dicim⁹: Si-
cut vixit pater: ita et fili⁹: ad similitudinē h̄
dicim⁹: et sicut pec⁹ morit⁹: ita homo morit⁹:
ad similitudinē hoc dicit. Qñ aut h̄ dicim⁹:
Fecit sicut vir bon⁹: nunqd nō ē vir bon⁹:
sed similitudinē habet viri boni: Fecit tanq̄
iustus: hoc tāq̄ nō negat eū iustū esse: sed
pprietatez ei⁹ ostendit. Fecisti sic senator:
ergo nō sū senator si dicat: imo qz es sicut
senator fecisti: et qz iust⁹ es sicut iustus feci-
sti: et qz bon⁹ es sicut bon⁹ fecisti. Ergo qz
et isti vere psolati erāt: sicut psolati gaude-
bant: id est magnū erat gaudiū ipsoz tan-
q̄ cōsolatoz. Illo consolāte morituros q̄
mortuus est: Qēs em̄ mori gemim⁹: psola-
tus ē ille qui mortu⁹ est ne mori timerem⁹:
Prior resurrexit vt haberem⁹ qd sperare-
mus. Quia q̄ prior resurrexit: spem nobis
bedit: qz in miseria positi spe psolati sum⁹.
Hinc gaudiū magnū: et cōuertit dñs cap-
tiuitatē nostrā: vt iā de captiuitate viā te-
neamus: et eamus ad patriā. Iā q̄ redemp-
ti in viā nō timeamus insidiātes hostes no-
stros. Iō em̄ redemit nos: vt nō audeat ho-
stis insidiari nobis: si de viā non recesseri-
mus. Ipse em̄ christ⁹ fact⁹ est viā. Cui nō
pati latrones: Aut tibi: Quā tibi strauit ad
patriā: noli recedere. Talē viā muniui: vt
latro ad te nō audeat accedere. Tu ab illa
noli recedē: et latro ad te nō audeat accedē.
Ambula q̄ in christo: et cāta: gaudens can-
ta tāq̄ psolatus: qz ille te p̄cessit q̄ iussit vt
segris. Tūc repletū est gaudiū os
nrm: et lingua nostra exultatione.
Os fratres mei qd habem⁹ in corpe quō
replet gaudiū: Nō solet impleri: nisi aqua
aut cibo: aut potu: aut aliq̄ re tali missa in
os. Implet aliqñ os nostrū: et plus est qd
dicimus sanctitati vestre: qñ os pleniū ha-

bemus loqui nō possumus. Habemus au-
tē intus os: id est in corde: vnde quicqd p-
cedit: si malū est inquinat nos: si bonū est
mundat nos. De ipso em̄ ore audistis: dñs
euangelū legeret. Insultabāt enim iudei
dño: qz discipuli eius nō lotis manib⁹ mā-
ducabāt. Illi insultabāt qui mundiciā fo-
ris habebāt: et intus maculis pleni erāt. Il-
li insultabāt qz iusticia nō erat: nisi in oca-
lis hominū. Bñs aut querit mūdiciā no-
strā interioz: que si fuerit necesse est vt q̄
foris sūt munda sint. Qñ dñs dicit alio loco. Tēru date elemosynas: et
ecce omnia mūda sunt vobis. Cū aut p̄ce-
dit elemosyna: De corde. Si enim manū
porrigas: nec in corde miserearis: nihil fe-
cisti. Si aut in corde miserearis: etiā si nō
habeas qd porrigas manu: acceptat de⁹ ele-
mosynā tuā. Illi aut iniqui foris querebāt
mundiciā. De talib⁹ erat etiā ille pharise-
us q̄ inuitauerat dominū: qñ accessit muli-
er que in ciuitate peccatrix erat et famosa:
que lachrymis lauit pedes domini: terxit
capillis: vnxit vngēto. Phariseus ergo q̄
inuitauerat dñm: et mūdiciā nō habebat:
nisi forinsec⁹ corpis: corde aut plen⁹ erat
iniquitate et rapina: dixit apud semetipm:
Iste si esset p̄pheta: sciret q̄ mulier illi acces-
sit ad pedes. Unde nouerat: vt sciret: an
nesciret: Sed ideo eū nescire arbitrat⁹ est:
qz non a se eā repulit. Si em̄ accessisset ad
ipm phariseū talis mulier: ille qui mundi-
ciā tenebat quasi in carne exillaret: repel-
leret: abijceret: ne immūda tāgeret mūdū:
et cōtaminaret ei⁹ mūdiciā. Quia hoc non
fecit dominus: ideo illū credidit nescisse q̄
lis mulier illi accessisset ad pedes. Domi-
nus autem non solū illam nouerat: sed et
cogitationes illius audiebat: quia et si con-
tactus corporis aliquid facit o immunde
pharisee: caro domini posset pollui conta-
ctu mulieris: an mulier mundari contactu
domini: Permitteret aut medicus egro-
tantem tangere medicamentum: et illa que
venerat nouerat medicū: et que solebat in
sua fornicatione fortasse esse frontosa: fron-
tosior facta est ad salutem. Irrupit in do-
mum quo non erat inuitata: sed vulnera
habebat: et illuc venerat vbi medicus re-
cumbat. Ille autem qui inuitauerat me-
dicū sanus sibi videbatur: propterea non
curabatur. Jam que sequūtur in euange-
lio nostis: quomodo cōfusus est ipse pha-

corde: sonuit de ore tuo interiore homicidi
 um: huc viuit homo et tu homicida pu
 nis. **Q**uid sis eni apud deū q̄rit: Nūqd
 nondū apparueris apud hoīes: Certe er
 go nouim⁹ et nosse debem⁹ et tenere: quia
 est os cordis: est ⁊ lingua cordis. Ip̄s os
 implet gaudio: in ip̄o ore intus oram⁹ de
 um q̄n labia clausa sunt: ⁊ patet cōsciētia.
 Silentū est et clamat pectus: sed auribus
 cui⁹? Nō hoīs sed dei. Securus ergo esto:
 ille audit qui miseretur. Et rursus q̄n ne
 mo hoīm audit: mala si pcedūt de ore tuo:
 noli esse securus: quia ille audit qui dam
 nat. Susanna audiebat ab iniustis iudici
 bus: tacebat et orabat: os ei⁹ nō audieba
 tur ab hoīb⁹: cor eius clamabat ad deū.
 Nūquid q̄ vox ei⁹ ore corpis nō pcessit:
 p̄pterea exaudiri non meruit? Exaudita ē
 illa q̄n orauit: nemo hoīm sciuit. Ergo fra
 tres quid habeam⁹ in ore interiore cogita
 te. Ibi videte ne quid mali dicatis intus:
 et nihil mali faciat⁹ foris. Nō p̄t enī fieri
 ab hoīe foris: nisi qd̄ dictū fuerit intus. Lu
 stodi os cordis a malo: ⁊ inocēs eris: In
 nocens erit lingua corpis tui: innocentes
 manus erunt: etiā pedes inocētes erūt:
 oculi innocentes erunt: aures innocentes
 ernut: omnia membra tua iusticie milita
 būt: q̄ impator iustus tenuit cor. **T**ūc
 dicent inter gentes: magnificauit
 dñs facere cū eis. **M**agnificauit
 dñs facere nobiscū: facti sumus
 iocundati. Videte fratres si modo sy
 on nō illud dicit inter gētes p totū orbē te
 rarū: Videte si nō ad ecclīaz currit. In to
 to orbe terrarū p̄ciū nostrū accipit: Amen
 respōdetur. Sicūt ergo inter gētes hiero
 solymitanī captiui: hierosolymitanī redi
 turi: pegrini: suspirantes patrie sue. Quid
 dicūt: Magnificauit dñs facere nobiscū:
 facti sum⁹ iocūdati. Nūqd̄ ip̄i secū fecere
 rūt: Ip̄i male secū fecerūt: quia sub pecca
 to se vendiderūt. Redēptor venit: ⁊ bene
 cū illis fecit: Et magnificauit domin⁹ face
 cū eis: Magnificauit dñs facere nobiscū:
 facti sumus iocūdati. **C**onuerte do
 mine captiuitatē nostrā: sicut tor
 rens in austro. Quid sit hoc: attendat
 caritas vestra. Jam dixerat: Cū cōuerte
 rit dñs captiuitatē syon: quasi de p̄terito
 loquebat⁹: sed solet fieri vt de p̄terito lo
 quēs: futura p̄nūciat p̄pheta. Nam quasi
 de p̄terito loquebatur cum in alio psalmo
 diceret: Foderūt man⁹ meas et pedes me

os: dinūerauerunt omnia ossa mea. Non
 dixit: fossuri sūt: nō dixit dinūerabūt: non
 dixit diuidēt sibi vestimēta mea: non dixit
 sup vestimētū meū mittent sortem. Futu
 ra erāt et quasi facta cantabātur. Omnia
 enī que futura sunt: deo iā facta sunt. Hic
 ergo cū diceret: cum cōuernerit dñs capti
 uitatē syon: facti sum⁹ velut cōsolati: Tūc
 replet⁹ ē gaudio os nostrū: ⁊ lingua nostra
 exultatiōe. Quod vt oñderet se figura pre
 teriti futura cogitare: ait: Tūc dicent inter
 gentes. Bicēt iam de futuro est. Magnifi
 cauit domin⁹ facere nobiscū: facti sumus
 iocūdati. Tūc cū cantaban⁹ futura erāt: ⁊
 nūc vidētur p̄fita: Ergo orat tāq̄ de futu
 ris: qui futura tanq̄ p̄terita p̄cinebat: con
 uerte dñe captiuitatē nostrā. Nondū erat
 ergo cōuersa captiuitas: q̄ nōdū redemp
 tor aduenerat. Ergo q̄n cātati sūt psalmi:
 quod orabatur tūc: iā factū est. Conuerte
 domine captiuitatē nostrā sicut torrens in
 austro. Sicut p̄uertit⁹ torrentes in austro:
 sic cōuerte captiuitatē nostrā: Querebat⁹
 quid sit: sed patebit modo adiuuāte dño:
 et vestris orationibus. Quodā loco dixit
 scriptura: cum p̄ciperet ⁊ moneret de opti
 bus nostris bonis. Ait enī: Sic glacies in
 sereno ita soluet⁹ pctā tua. Ergo pctā liga
 bant nos quō frigus ligat aquā ne currat.
 Et illigati frigore peccatorū gelauim⁹. Au
 ster aut calidus ventus est. Quā flat auster
 liquefcit glacies: et implent⁹ torrētes. Tor
 rētes aut dicūt flumina h̄yemalia. Mag
 no enī impetu repētinis aquis impleta cur
 rūt. Belaueram⁹ ergo in captiuitate: con
 stringebant nos pctā nostra: flauit auster
 spiritussanctus: dimissa sūt nobis peccata:
 soluti sumus a frigore iniquitatis: tāq̄ gla
 cies in sereno. soluuntur peccata nostra.
 Curram⁹ ad patriā q̄si torrētes in austro.
 Bui enī laborauimus: ⁊ laboramus etiā
 facientes bene. Nam ip̄a vita huāna quā
 ingressi sumus misera est laboribus: plena
 doloribus: piculis: erūnis: tēptationibus.
 Nolite seduci gaudio rerū humanarum:
 flenda in rebus huānis aduertite. Pote
 rat ridere prius puer q̄ nascit: Quare a fle
 tu incipit viuere: Ridere nōdū nouit: q̄re
 plorare iam nouit: Quia cepit ire in istam
 vitā. Sed si de illis captiuis est: hic flet et
 gemit: s̄z veniet gaudiū. Seq̄t enī. Qui
 semināt i lachrymis: in gaudio me
 tent. In ista vita que plēa est lachrymis
 seminem⁹: Quid seminabim⁹: Opera bo

Alia lra. Metantes

Alia lra. exultatione.

lite deficere. In lachrymis seminat: in gaudio metet. Quid enim freres mei: Ipse agricola qui pcedit cum aratro et portat semen: none aliquando frigidus est ventus: et imber deterreret: attendit celum: videt triste diem: tremat frigore: et tamen pcedit et seminat: Timet enim ne cum triste diez attedit: et expectat die letum: ne tempus transeat: et non inueniat quod metat. Nolite differre fratres mei: seminate in hyeme: seminate bona opera: et cum ploratis: quia qui seminat in lachrymis: in gaudio metent. Mittite semina sua: bona voluntatem et bona opera. **E**untes ibant et flebant: mittentes semina sua. Quare flebant: Quia inter miseros erant: et misererant. Melius est frater meus: ut nullus sit miser: quam ut tu facias misericordias. Qui enim ut faciat misericordiam optat esse miseros: crudeliter habet misericordiam. Quod si medicus: ut exerceret artem suam: optaret esse multos egrotos: crudelis medicina esset. Melius est ut omnes sani sint: quam ut exerceat ars medici: Melius est ergo ut omnes beati regnent in illa patria: quam ut sint quibus impeditur misericordia. Tamen quod diu sunt quibus impeditur misericordia: non deficiamus in ista eterna mittere semina. Et si cum fletu seminamus: tamen cum gaudio metem. In illa enim resurrectione mortuorum recipiet quisque manipulos suos: id est fructum seminis: coronam gaudiorum et exultationis. Tunc erit triumphus letantium: et ipsi morti insultant: in qua gemebatur. Tunc dicet morti: Ubi est mors contentio tua: Ubi est mors acule tuus. **S**ed quare iam gaudent: Quia portant manipulos suos: Quia euntes ibant et flebant: mittentes semina sua. Quare mittentes semina sua: Quare autem hoc: Quia qui seminat in lachrymis in gaudio metent.

In isto psalmo exhortati vos fuimus: maxime ad faciendam misericordiam: quia hinc ascendit: et videt quia ille catat canticum graduum qui ascendit. Memoretote: nolite amare descendere: et non ascendere: sed et de ascensione cogitate. Quia qui descendebat de hierusalim in hiericho: incidit in latrones. Non descenderet: et non incidere in latrones. Jam ergo Adan descendit et incidit in latrones. Quis enim nos Adam sumus: sed transijt sacerdos et contempsit: transijt leuites et contempsit: quia lex sanare non potuit: Transijt samaritanus quidam: id est dominus noster Iesus christus. Illi enim dictum est. Nonne verum dicimus: quia samaritanus es et re-

monium habes: Ille autem non dixit: non sum samaritanus: sed dixit: ego demonium non habeo. Samaritanus enim interpretatur custos. Si diceret: non sum samaritanus: diceret non sum custos. Et quis alius custodiret: Bene inde ponens similitudinem: transijt samaritanus et fecit cum illo misericordiam sicut scitis. Jacebat autem in via vulneratus: quia descendit. Transiens samaritanus non nos contempsit: curauit nos: leuauit in iumentum in carne sua: perduxit ad stabulum: id est ad ecclesiam: comedauit stabulario: id est apostolo: dedit duos denarios vsu curare. Caritatem dei et caritatem proximi: In his duobus enim preceptis tota lex pendet et propheta. Dixit autem stabulario. Si quid apostolus erogaueris in redeundo reddam tibi. Amplius erogauit apostolus: quia cum omnibus apostolis permissum esset: ut acciperent tantum milites christi stipendia a puincialibus christi: ille manibus suis laborauit: et annonas suas puincialibus donauit. Omnia facta sunt: si descendimus et vulnerati sumus: ascendamus caritatem et proficiamus ut perueniamus.

ExPLICIT Tractatus de ps. CXXV.

INCIPIT Tractatus de ps. CXXVI.

Iter omnia cantica quibus est titulus canticum graduum. Iste psalmus aliquid amplius in titulo accepit quod additum est Salomonis. Sic enim prenotatur. **C**anticum graduum Salomonis. Itaque fecit nos intentos inuitatior titulus ceteris. Est quare sit additum Salomonis: Nam quod sit canticum graduum: non opus est sepe repetere. Plura enim hinc dicta sunt: quia catat: ascendentis vox in affectu pietatis et caritatis: ad illam supernam hierusalim: cui suspiramus: quod diu peregrinamur: et ubi letabimur cum a peregrinatione redierimus. Ascendit ad hanc omnis qui proficit: cadit ab hac omnis qui deficit. Nec pedibus ascendere querat: nec pedibus descendere putes: Amado deum ascendis: amado seculum cadis. Sunt ergo ista cantica amantium et quodammodo sancto desiderio flagrantium. Ardēt qui ista cantant ex corde: quorum etiam cor ardens inuenit in moribus: in bona conuersatione: in opibus secundum precepta dei: in contemptu temporalium: in caritate eternorum. Sed quare sit additum Salomonis: quod tunc in spirauerit dominus dicam caritati vestre. Salomon erat tempore suo filius David: magnum ille per quem sancta precepta et salubria monita: et diuina sacramenta spiritus sancti in diuinis litteris optus est. Nam ipse Sa-

Alia lra. **V**enientes autem venient cum exultatione. **P**ortantes.